

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23Co/115/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316205814
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8316205814.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. JUDr. Barborou Korenecovou, advokátkou, AK Slnecná 765/3, 900 45 Malinovo, proti žalovanému: E. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. č. XXXX/XX, XXX XX U., zast. JUDr. Miroslavom Korchom, advokátom, AK Kukorelliho 1505/50, P.O.BOX 104, 066 01 Humenné, o zaplatenie sumy 1 298,52 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 7C/133/2016-62 zo dňa 28.06.2017 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pričom o výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu, žalovanému priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. Rozsudok odôvodnil tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 1.298,52 eur s úrokom z omeškania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o úvere zo dňa 13.04.2006 žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 663,88 eur. Žalobca podal dňa 31.08.2006 trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania prečinu úverového podvodu, nakoľko mal podozrenie, že žalovaný uzatvoril zmluvu o úvere v úmysle úver vôbec nesplácať. Trestným rozkazom Okresného súdu Humenné bolo rozhodnuté, že žalovaný je vinný zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona. Žalobca bol ako poškodený so svojim nárokom odkázaný na konanie vo veciach občianskoprávných. Žalovaný so žalobou nesúhlasil, vzniesol námietku premlčania. Súd prvej inštancie uviedol, že požiadavka žalobcu je premlčaná. Poškodený sa dozvedel o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, okamihom, kedy zistil skutkové okolnosti rozhodujúce pre vymedzenie vzniknutej škody a zodpovedného subjektu. Začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby nemožno automaticky spájať s okamihom nadobudnutia právoplatnosti rozsudku v trestnej veci. Okrem toho vzhľadom na neplnenie si povinností z úverovej zmluvy sa celý dlh žalovaného stal splatným 18.06.2006 ako uviedol sám žalobca. Zo strany žalovaného neboli vykonané žiadne úhrady a žalobca už k uvedenému dňu mal vedomosť o výške škody a o tom, ktorým subjektom bola škoda spôsobená. Poukázal na to, že počas trestného konania, v ktorom nedošlo k uloženiu povinnosti nahradiť uplatnenú škodu a poškodený bol vyzrotený o skončení stíhania, beh premlčacej doby pokračuje (R31/1974). Súd teda dospel k záveru, že najneskôr ku 19.04.2007 žalobca mal nepochybne vedomosť o skutkových okolnostiach týkajúcich sa vzniknutej škody a zodpovedného subjektu za škodu, subjektívna premlčacia doba začala plynúť dňom 20.04.2007 a uplynula 20.04.2010. Žaloba bola podaná až 17.06.2016, teda po uplynutí zákonnej dvojročnej subjektívnej premlčacej doby. Súd preto žalobu zamietol z dôvodu premlčania. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Odvolanie odôvodnil tým, že v danom prípade je na plynutie premlčacej doby nevyhnutné aplikovať ust. 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nie ust. § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že niet pochýb o tom, že konanie žalovaného malo charakter úmyslu, keďže trestným rozkazom bol žalovaný uznaný za vinného zo spáchania úmyselného trestného činu úverového podvodu. Žalobca má za to, že úmyselné konanie žalovaného a jeho ignorovanie výziev na uhradenie dlžnej sumy malo za následok zvyšovanie škody spôsobenej žalobcovi. Nemožno ustáliť, že žalobca sa z trestného rozsudku dozvedel o výške spôsobenej škody. Poukázal ďalej na to, že námietka premlčania žalovaného je v rozpore s dobrými mravmi, keďže žalovaný sa týmto konaním snaží vyhnúť nahradenia škody, ktorú spôsobil svojim protiprávnym konaním. Konanie, keď žalovaný vylákal od žalobcu úver a už vopred vedel, že ho nebude splácať, je nepochybne konaním v rozpore s dobrými mravmi. Škodou nie je len suma rovnajúci sa výške poskytnutého úveru, ale aj odplata za poskytnutie úveru a ďalšie pohľadávky, ktoré vznikli v dôsledku omeškania dlžníka a na ktoré žalobca ako poškodený vzhľadom na okolnosti mal nárok alebo ktoré mohol odôvodnene dosiahnuť. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a žalobe vyhovel.

3. Žalovaný sa k odvolaniu vyjadril tak, že rozsudok považuje za vecne správny, navrhol ho potvrdiť.

4. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol, odvolací súd sa s jeho rozhodnutím stotožňuje. Odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť. Nie je možné v prípade nároku na náhradu škody aplikovať len objektívnu premlčaciu dobu. Pri posudzovaní premlčania nároku na náhradu škody je vždy potrebné aplikovať ustanovenia o subjektívnej aj objektívnej premlčacej dobe. Pokiaľ by aj nárok nebol premlčaný v objektívnej premlčacej dobe a je premlčaný v subjektívnej premlčacej dobe (tak ako to ustálil súd prvej inštancie), tak k premlčaniu nároku došlo. Argumentácia, že subjektívnu premlčaciu dobu súd vôbec nemal aplikovať, je nenáležitá a nezodpovedá ust. § 106 Občianskeho zákonníka. Vecne správny je aj výrok o trovách konania, ktorý zodpovedá výsledku konania. Z uvedeného dôvodu odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 CSP.

5. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný v celom rozsahu žalovaný, má teda proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

6. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 CSP alebo 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí za podmienok ustanovených v § 429 ods. 2 CSP.